

Humanist og visjonær

Pierre Coubertine fulgte sosialpolitisk utvikling og vitenskapelige oppdageleser med største interesse. Alle hans bestrebelser, hans følelser og hans arbeid var kjenneegnet av et åpent sinn. På grunn av den enorme rekkevidden av hans kunnskap og variasjon i de tema han arbeidet med kan sees som en arvtager etter de store leksikon-skriverne i det 18. århundre. Hans talent for vitenskapelige tema er slående. Både som en populær forfatter og som en forsker som vet å dele sin kunnskap. På mange områder i livet var han en betydelig forgangsmann, forløper og revolusjonær i sin tid. Selv et århundre etter har mange av visjonene hans relevans.

Vennskap mellom nasjonene

«De gjenoppståtte olympiske leker må hvert fjerde år gi all ungdom mulighet til å glade og broderlige møter som gradvis vil bidra til å fjerne nasjoners uvitenhet om felles interesser: en uvitenhet som oppmuntrer gammelt fiendskap, forsterker misforståelser og styrker hendelser inn i primitive konflikter.»

Verdensfred

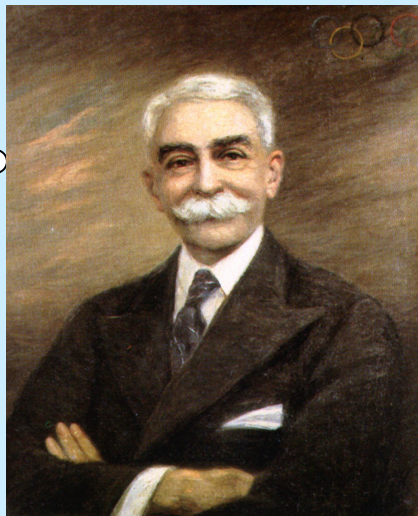
«La oss eksportere roere, løpere og fektere! Deri ligger frikjøpet av framtiden, og den dagen dette introduseres for det gamle Europas skikker vil fredens sak få en ny og sterk støtte.»

Sosial rettferdighet

Som revolusjonær for sin tid foreslår han dannelsen av folkelige universitet. I 1906 grunnlegger han en sportsforening for arbeidere og forlanger: «Åpne tempelets porter og la alle få del i kultur...»

Reform av utdanningsystemet

«Den selvfølgelig nødvendigheten av fysisk kultur og karakterens kultur utelater ikke dannelsen av intelligens og følsomhet. Det er et spørsmål om et harmonisk hele.»

Sport for alle

«All slags sport er for alle. Dette slagordet vil utvilsomt kalles en vill utopi. Det betyr lite. Jeg har overveid det og undersøkt det i lang tid, og jeg vet at det er både mulig og treffende. Alle min gjenværende år og styrke skal settes inn på å gjøre det til en triumf.»

Denne sta, kreative og entusiastiske mannen hvis motto var: «voir loin, parler franc, agir ferme» («se langt, tal fritt, handle fast»). Denne rebellen mot konvensjoner som mente at «suksess er ikke formålet, men et middel på vei mot høyden» fortjener tittelen «humanist».